

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad cu adresa nr.....2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.....2011, asupra contestației formulate de X înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad sub nr.....2011 și a procedat la analizarea dosarului contestației, constatând următoarele:

X formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad și solicită anularea acesteia precum și suspendarea executării acestei decizii în temeiul art. 268 alin. 3 din Legea nr. 86/2006.

Suma totală contestată este delei și reprezintă:

-lei taxe vamale;
- lei taxa pe valoarea adăugată;
- lei majorări și dobânzi de întârziere la plata taxelor vamale;
- lei majorări și dobânzi la plata TVA;
- lei penalități de întârziere la plata taxelor vamale;
- lei penalități de întârziere la plata TVA.

Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.....2011 s-a întocmit ca urmare a reverificării dispuse prin Decizia nr.....2011 emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad prin care a fost desființată Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.....2011, urmând ca organele vamale să efectueze o nouă inspecție fiscală pentru aceeași perioadă verificată, conform actelor normative în vigoare și a mijloacelor de probă depuse de petentă, în conformitate cu dispozițiile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în data de.....2011 comunicarea Deciziei nr.....2011, atacată, fiind efectuată în data de.....2011 astfel încât termenul legal de depunere al contestației prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, a fost respectat.

Contestația a fost semnată de avocat..., organele vamale arătând, în referatul cu propuneri de soluționare a contestației, că la dosarul cauzei se află împuternicirea avocațială nr.....2011 care a fost depusă împreună cu contestația din data de.....2011 formulată împotriva Deciziei nr.....2011 desființată de organul de soluționare a contestației.

În considerarea prevederilor art. 7 și art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată coroborat cu pct. 2.2 și pct. 2.3 din Ordinul nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea

Titlului IX din O.G. nr. 92/2003, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad – Biroul Soluționare Contestații a solicitat petentei să completeze dosarul cauzei cu împuternicirea avocațială în original sau în copie legalizată, însă corespondența a fost restituită cu mențiunea „dest. mutat. Se aprobă înapoierea.”.

Referitor la condiția de procedură privind prezentarea motivelor de drept, arătăm următoarele:

Din verificarea îndeplinirii condițiilor de procedură, organul de soluționare a contestației a constatat următoarele aspecte:

- petenta precizează în contestație că: „ (...) măsura luată de inspectorii vamali de a stabili în sarcina subscrisei a taxelor la import este greșită întrucât mărfurile pentru care s-au stabilit taxele vamale au fost folosite în scopurile prevăzute de art. 142 lit. h din Lg. 571/2003, condiții în care acestea sunt scutite de la plata taxelor vamale de import.

Deși bunurile importate au fost folosite în scopul declarat inițial, reprezentantul asociației domnul C nu a fost în măsură să facă dovada acestui fapt, respectiv să pună la dispoziție organelor de control documente doveditoare. Acest fapt se datorează împrejurării că toate documentele justificative ale operațiunilor caritabile efectuate în România de această asociație se aflau la momentul controlului la un alt membru al Consiliului Director al asociației, domnul..... La data controlului domnulse afla în Statele Unite ale Americii având asupra sa toate documentele justificative în baza cărora au fost donate bunurile importate cu scopul de a demonstra buna credință a acestei asociații caritabile celor din S.U.A. care au făcut donații X respectiv că asociația într-adevăr a donat mai departe persoanelor nevoiașe bunurile primite

Arătăm că am fost invitați să depunem acte suplimentare la data de 07.11.2011 însă invitația nr.....2011 ni s-a comunicat în data de vineri (04.11.2011), fiind lăsat de factorul poștal în holul imobilului nostru, astfel încât adresa a fost recepționată în concret de abia luni 07.11.2011, ne-am aflat în imposibilitatea de a onora invitația respectivă.

Cu toate că am solicitat reprogramarea invitației pe o altă dată, autoritatea a optat să ignore această solicitare și să emită decizia contestată fără a ne asculta.”;

- în contestație nu sunt invocate temeuri de drept care să refere la fondul cauzei, art. 205 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată cu modificările și completările ulterioare pe care petenta își întemeiază susținerile referind la procedura de soluționare a contestației.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad prin adresa nr.....2012, în temeiul prevederilor art. 7 și art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare

coroborat cu Ordinul nr. 2.137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în vederea emiterii unei decizii motivate de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad și ținând cont de faptul că la art. 213 alin. 1 din Codul de procedură fiscală, republicat, se precizează expres că:

"(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării." a solicitat petentei ca în termen de 5 zile de la data primirii adresei să completeze dosarul contestației cu documentele de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală cu care să facă dovada afirmațiilor din contestația formulată, conform art. 206 alin. 1 lit. d din Codul de procedură fiscală, republicat.

Solicitarea nr.....2012 s-a transmis la sediul contestatarii înscris în contestația formulată, respectiv în Arad, str.nr. 46, jud. Arad, în considerarea art. 2 alin. 3 din Codul de Procedură Fiscală coroborat cu dispozițiile art. 93 din Codul de procedură civilă, deoarece în contestația formulată nu a fost arătată persoana însărcinată cu primirea actelor de procedură la adresa de comunicare din Arad, ...această solicitare fiind restituită de către Oficiul Poștal Arad pentru motivul „ Dest. mutat. Se aprobă înapoierea.”

Cauza supusă soluționării este dacă Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care petenta nu a respectat dispozițiile obligatorii ale art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, respectiv nu a motivat contestația cu temeuri de drept care să refere la fondul cauzei și nu a depus în probatoriu documente cu care să facă dovada celor susținute în contestație.

În drept, art. 206 din Codul de procedură fiscală, republicat, dispune:

"Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]"

Art. 213 alin. 1 din același act normativ:

"(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului

administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării."

coroborat cu prevederile Ordinului nr. 2.137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

"2. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 206 din Codul de procedură fiscală - Forma și conținutul contestației (...)

2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv."

Pe cale de consecință având în vedere că petenta în contestația formulată nu s-a întemeiat în drept pe dispozițiile niciunui act normativ care să refere la fondul cauzei coroborat cu faptul că organul de soluționare este limitat să răspundă doar la solicitările părților - art. 213 alin. 1 Cod procedură fiscală, republicat "*Soluționarea contestației se face în limitele sesizării*", în cauză sunt incidente dispozițiile pct. 11.1 din Ordinul nr. 2.137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, respectiv:

„ 11.1. Contestația poate fi respinsă ca:[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;"

având în vedere că petenta nu a prezentat niciun temei de drept, care să refere la fondul cauzei și cu care să motiveze pretențiile din contestația formulată.

De asemenea, la depunerea contestației petenta nu a respectat o altă condiție de procedură și anume prezentarea dovezilor pe care se întemeiază contestația, cerință impusă de legiuitor prin art. 206 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, pentru care organul de soluționare a solicitat în mod expres prin adresa nr.....2012 completarea dosarului cauzei cu documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală care să confirme starea de fapt descrisă în contestație.

Încălcarea dispozițiilor exprese conținute la art. 206 alin. (1) din Codul de procedură fiscală potrivit cărora:

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

- b) obiectul contestației;
- c) motivele de fapt și de drept;
- d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.”,

are drept consecință imposibilitatea soluționării pe fond a contestației, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad neputându-se substitui petentei în ceea ce privește invocarea motivelor de drept și a dovezilor pe care se întemeiază contestația, în considerarea dispozițiilor art. 65 din Codul de procedură fiscală, unde se arată:

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Învederăm totodată că soluții de respingere a cererilor formulate au fost adoptate și de Curtea Constituțională, art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și art. 206 din Codul de procedură fiscală conținând prevederi similare în ceea ce privește forma scrisă și arătarea motivelor de fapt și drept, respectiv Decizia nr. din 19 februarie 2009 și Decizia nr. ... din 17 martie 2009; pentru toate aceste motive contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată.

Referitor la motivele de fapt invocate în contestație, arătăm următoarele :

Reprezentantul petentei afirmă în contestație: “(...) cu toate că am solicitat reprogramarea invitației pe o altă dată, autoritatea a optat să ignore această solicitare și să emită decizia contestată fără a ne asculta.” Însă așa cum rezultă din documentele existente la dosarul contestației și cum organele vamale au precizat în procesul verbal de control nr.....2011: “ (...) pentru efectuarea reverificării X i-au fost transmise mai multe invitații de a se prezenta cu documentele justificative la sediul DJAOV Arad (adresa nr.....2011 primită în data de 26.09.2011, invitația nr.....2011 primită în 26.10.2011, invitația nr.....2011 primită în data de 04.11.2011) nefiind dat curs invitațiilor transmise.

Deoarece până la data încheierii procesului verbal de control contribuabilul sau împuternicitul acestuia nu au prezentat documente suplimentare prin care se susține că a fost respectată destinația bunurilor importate, reverificarea s-a efectuat pe baza documentelor

existente la sediul DJAOV Arad și a celor puse la dispoziția echipei de control și existente la sediul DJAOV Arad cu ocazia controlului ulterior inițiat în data de 24.02.2011 și finalizat prin procesul verbal de control nr.....2011.

În data de 15.11.2011, ulterior datei de 07.11.2011 stabilită prin invitația nr.....2011 (care a fost primită în data de 04.11.2011 conform confirmării de primire) de a se prezenta la sediul DJAOV Arad cu documentele, X prin avocata depus la DJAOV Arad adresa înregistrată sub nr. 8145 prin care solicită reprogramarea invitației pentru o altă dată. Reprogramarea nu a fost posibilă deoarece controlul a fost încheiat la data de 09.11.2011 prin întocmirea procesului verbal de control nr. 8009. Acest fapt a fost adus la cunoștința petentului prin adresa DJAOV Arad nr.....2011.”

Afirmațiile petentei din contestație că autoritatea vamală a optat să ignore solicitarea petentei și a emis decizia contestată fără a o asculta nu a putut fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației în condițiile în care organele vamale au făcut mai multe solicitări pentru ca petenta să prezinte documente prin care să facă dovada respectării destinației bunurilor importate (în data de 20.09.2011 primită în 26.09.2011, în data de 24.10.2011 primită în data de 26.10.2011, în data de 02.11.2011 primită în data de 04.11.2011) iar petenta nu a dat curs niciuneia dintre aceste invitații, în momentul când a solicitat reprogramarea (15.11.2011) Decizia de regularizare a situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.fiind deja emisă (10.11.2011).

Prin Decizia de regularizare a situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.....2011 au fost stabilite în sarcina petentei obligații vamale în sumă totală delei, urmare verificării efectuate organele vamale constatând următoarele:

X a introdus în România, mărfuri expediate de cătredin Statele Unite ale Americii, depunând la DJAOV Arad declarațiile vamale de import IM nr.din 21.10.2010, declarații cu care a plasat în regim de scutire de drepturi vamale (taxe vamale și taxa pe valoarea adăugată) mărfurile importate.

La data efectuării formalităților de vămuire, reprezentantul în vamă al asociației a declarat că bunurile sunt destinate scopurilor prevăzute la art. 142 lit. H din Legea nr. 571/2003, nu vor face obiectul unor comercializări ulterioare 5 ani de la data importului și se vor folosi numai în scopul pentru care au fost importate iar în documentul „ ACCEPT DE DONAȚIE” se arată că bunurile vor fi înregistrate în evidențele contabile și nu vor face obiectul unor activități aducătoare de venit.”

La controlul vamal ulterior, organele autorității vamale au constatat că, reprezentantul asociației nu a prezentat documente pentru a demonstra că bunurile importate în perioada 01.01.2007 – 31.12.2010 au primit o destinație care să permită admiterea la import în scutire de taxe vamale așa cum este prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 918/83 și Regulamentul CEE 1186/2009 precum și în scutire de TVA așa cum prevede art. 142 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Pe cale de consecință, având în vedere că obținerea facilității de scutire de taxe vamale și taxa pe valoarea adăugată este condiționată de justificarea de către asociație a faptului că bunurile importate în scutire de drepturi vamale în baza aprobărilor date de către D.G.F.P. a jud. Arad prin Decizia nr.....2008 respectiv Decizia nr. din 10.05.2010 au primit destinația prevăzută de art. 65 din Regulamentul CEE nr. 918/1983 in vigoare până la data de 31.12.2009, respectiv art. 61 alin.1, lit. b și c din Regulamentul CEE nr. 1186/2009, în condițiile în care asociația nu a prezentat organelor vamale dovezi că mărfurile în cauză au fost utilizate la strângerea de fonduri cu ocazia unor evenimente ocazionale în beneficiul persoanelor nevoiașe, utilizate în scopul funcționării fundației pentru a-și îndeplini obiectivele caritabile sau filantropice, utilizate în folosul victimelor catastrofelor, organele vamale au stabilit prin decizia atacată drepturi vamale de plată de natura taxelor vamale și taxei pe valoarea adăugată în sumă totală delei, respectiv accesorii în sumă totală delei.

În cauza supusă soluționării sunt incidente următoarele prevederi legale:

REGULAMENTUL (CE) NR. 918/1983 AL CONSILIULUI din 28 martie 1983 de creare a unui sistem comunitar de scutire de taxe vamale:

“TITLUL XVI

MĂRFURI PENTRU ORGANIZAȚII DE BINEFACERE SAU FILANTROPICE: ARTICOLE DESTINATE NEVĂZĂTORILOR SAU ALTOR PERSOANE CU HANDICAP

A. De uz general:

Articolul 65

1. Conform dispozițiilor art. 67 și 68 și în măsura în care aceasta nu dă naștere la abuzuri sau denaturări majore ale concurenței, sunt admise în regim duty free de import următoarele:

(a) bunuri indispensabile importate de organizații de stat sau de alte organizații de binefacere sau filantropice autorizate de autoritățile competente pentru a fi distribuite gratuit persoanelor nevoiașe;

(b) bunuri de orice tip expediate gratuit de o persoană sau organizație înființată într-un stat terț și fără vreun scop comercial din partea

expeditorului, către organizații de stat sau alte organizații de binefacere sau filantropice autorizate de autoritățile competente pentru a fi folosite la strângerea de fonduri cu ocazia unor evenimente de binefacere ocazionale în beneficiul persoanelor nevoiașe;

(c) echipament și materiale de birou expediate gratuit de o persoană sau organizație înființată în afara Comunității, fără vreun scop comercial din partea expeditorului, către organizații de stat sau alte organizații de binefacere sau filantropice autorizate de autoritățile competente pentru a fi folosite exclusiv în scopul satisfacerii nevoilor lor operaționale sau a îndeplinirii obiectivelor lor de binefacere sau filantropice.

2. În sensul alin. 1 lit. (a), "**bunuri indispensabile**" înseamnă acele bunuri menite să satisfacă nevoile imediate ale ființelor umane, de exemplu: hrană, medicamente, îmbrăcăminte și așternuturi de pat."

REGULAMENTUL (CE) NR. 1186/2009 AL CONSILIULUI din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale:

„Mărfuri pentru organizații de binefacere sau filantropice: articole destinate nevăzătorilor sau altor persoane cu handicap

A. De uz general

Articolul 61

(1) În conformitate cu articolele 63 și 64 și în măsura în care aceasta nu dă naștere la abuzuri sau denaturări majore ale concurenței, sunt admise cu scutire de taxe la import următoarele:

(a) bunuri indispensabile importate de organizații de stat sau de alte organizații de binefacere sau filantropice autorizate de autoritățile competente pentru a fi distribuite gratuit persoanelor nevoiașe;

(b) bunuri de orice tip expediate gratuit de o persoană sau organizație stabilită în afara teritoriului Comunității și fără vreun scop comercial din partea expeditorului către organizații de stat sau alte organizații de binefacere sau filantropice autorizate de autoritățile competente pentru a fi folosite la strângerea de fonduri cu ocazia unor evenimente de binefacere ocazionale în beneficiul persoanelor nevoiașe;

(c) echipament și materiale de birou expediate gratuit de o persoană sau organizație înființată în afara teritoriului vamal al Comunității, fără vreun scop comercial din partea expeditorului, către organizații de stat sau alte organizații de binefacere sau filantropice autorizate de autoritățile competente pentru a fi folosite exclusiv în scopul satisfacerii nevoilor lor operaționale sau al îndeplinirii obiectivelor lor de binefacere sau filantropice.

(2) *In sensul alineatului 1 lit. (a), „bunuri indispensabile” înseamnă acele bunuri menite să satisfacă nevoile imediate ale ființelor umane, de exemplu, hrana, medicamente, îmbrăcăminte și așternuturi de pat.*

Articolul 65

(1) *Organizațiile prevăzute la articolul 61, care încetează să îndeplinească condițiile care dau dreptul la scutire sau care intenționează să utilizeze bunuri sau echipament admise cu scutire de taxe la import, în alte scopuri decât cele prezentate la articolul respectiv, trebuie să informeze autoritățile competente în acest sens.*

(2) *Bunurile sau echipamentele rămase în posesia organizațiilor care nu mai îndeplinesc condițiile care le acordă dreptul de a beneficia de scutire sunt supuse plății taxelor vamale corespunzătoare, la nivelul aplicabil la data încetării acelor condiții, în funcție de natura bunurilor și echipamentelor și a valorii în vamă stabilite sau acceptate la acea dată de către autoritățile competente.*

(3) *Bunurile și echipamentul folosite de organizațiile care beneficiază de scutire în alte scopuri decât cele prevăzute la articolul 61 sunt supuse plății taxelor vamale corespunzătoare, la nivelul aplicabil la data la care sunt întrebuințate în alt scop, în funcție de natura bunurilor și echipamentului și a valorii în vamă stabilite sau acceptate la acea dată de către autoritățile competente.*

Articolul 126

*Atunci când prezentul regulament precizează că **acordarea scutirii se face cu condiția îndeplinirii anumitor condiții**, la cererea autorităților vamale, **persoana interesată trebuie să facă dovada că aceste condiții au fost îndeplinite.***

Din analiza actelor normative mai sus citate rezultă că facilitatea de admitere la import cu scutire de taxe vamale se acordă în situația în care bunurile importate primesc destinația prevăzută de art. 65 din Regulamentul CEE nr. 918/1983 (în vigoare până la data de 31.12.2009), respectiv art. 61 din Regulamentul CEE nr. 1186/2009 (în vigoare de la data de 01.01.2010), mai sus citate.

Bunurile pe care legiuitorul a înțeles să le încadreze în categoria celor care beneficiază de facilitatea de admitere la import cu scutire de taxe vamale sunt:

► bunuri indispensabile importate cu scopul de a fi distribuite gratuit persoanelor nevoiașe;

► bunuri de orice tip expediate gratuit de o persoană sau organizație înființată într-un stat terț și **fără vreun scop comercial** din partea expeditorului, pentru a fi folosite la strângerea de fonduri cu ocazia unor evenimente de binefacere ocazionale în beneficiul persoanelor nevoiașe și

► echipament și materiale de birou expediate gratuit de o persoană sau organizație înființată în afara Comunității, fără vreun scop comercial din partea expeditorului, pentru a fi folosite **exclusiv** în scopul satisfacerii nevoilor lor operaționale sau a îndeplinirii obiectivelor lor de binefacere sau filantropice.

La alin. (2) al art. 65 din Regulamentul CEE nr. 918/1983 și art. 61 din Regulamentul CEE nr. 1186/2009 legiuitorul exemplifică „**bunurile indispensabile**” (hrană, medicamente, îmbrăcăminte și așternuturi de pat) și le definește ca fiind acele bunuri care să servească “**nevoile imediate ale ființelor umane**”.

Din analiza anexei la Procesul verbal de control nr.....2011 rezultă că bunurile importate pentru care se solicită admiterea la import cu scutire de taxe vamale sunt: diverse articole de mobilier (fotolii, dulap haine, scaune, mese, etc.), diverse articole auto (anvelope, minimotoreta, etc.) diverse scule (rindea electrică, spălător cu presiune, aparat tăiat iarba, etc.) precum și diverse articole de îmbrăcăminte, încălțăminte, lenjerie și alimente.

Analizând bunurile importate vis-a-vis de **lit. a)** alin. (1) art. 65 din Regulamentul CEE nr. 918/1983 și **lit. a)** alin. (1) art. 61 din Regulamentul CEE nr. 1186/2009, rezultă că distribuirea acestora trebuie să se facă în cadrul unei priorități legale, bazată pe ideea de nevoie imediată, bunurile enumerate în paragraful anterior neputând fi încadrate toate în categoria bunurilor de trebuință/necesitate imediată, lipsa lor neavând un caracter urgent sau presant.

Analizând bunurile importate vis-a-vis de **lit. b)** alin. (1) art. 65 din Regulamentul CEE nr. 918/1983 și **lit. b)** alin. (1) art. 61 din Regulamentul CEE nr. 1186/2009, rezultă că pot beneficia de facilitatea de admitere la import cu scutire de taxe vamale și bunurile de orice tip expediate gratuit cu condiția de a fi folosite cu ocazia unor **evenimente de binefacere ocazionale în beneficiul persoanelor nevoiașe**.

De asemenea, analizând bunurile importate vis-a-vis de **lit. c)** alin. (1) art. 65 din Regulamentul CEE nr. 918/1983 și **lit. c)** alin. (1) art. 61 din Regulamentul CEE nr. 1186/2009, rezultă că pot beneficia de facilitatea de admitere la import cu scutire de taxe vamale și echipamentele și materiale de birou folosite **exclusiv** în scopul satisfacerii nevoilor lor operaționale sau a îndeplinirii obiectivelor lor de binefacere sau filantropice.

În legătură cu faptul că reprezentanții petentei nu au prezentat organelor vamale documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxe vamale și de taxă pe valoarea adăugată acordate în baza art. 65 și 79 din Regulamentul CEE nr. 918/83 respectiv art. 61 și 74 din Regulamentul CE nr. 1186/2009 și art. 142 din Legea nr. 571/2003

privind Codul fiscal s-a reținut faptul că X are sediul în România și conform art. 14 și art. 16 din Regulamentul CEE 2913/92 privind Codul vamal comunitar:

„Articolul 14

*În vederea aplicării legislației vamale, orice persoană implicată direct sau indirect în operațiunile având ca scop schimbul cu mărfuri, **furnizează autorităților vamale la cererea acestora și în termenul stabilit**, toate documentele și informațiile necesare, pe orice suport, precum și orice ajutor necesar. (...)*

Articolul 16

Persoanele interesate păstrează documentele menționate la art. 14 în vederea controlului vamal, pentru un termen prevăzut în dispozițiile în vigoare și timp de cel puțin trei ani calendaristici, indiferent de suportul folosit. Acea perioadă începe să curgă de la sfârșitul anului în care:

(a) în cazul mărfurilor puse în liberă circulație în alte împrejurări decât cele menționate la lit. (b) sau al mărfurilor declarate pentru export, de la sfârșitul anului în care sunt acceptate declarațiile de punere în liberă circulație sau cele de export;

(b) în cazul mărfurilor puse în liberă circulație cu o rată redusă sau zero a drepturilor de import pe motivul destinației lor finale, de la sfârșitul anului în care ele încetează a se mai afla sub supraveghere vamală;

(c) în cazul mărfurilor plasate sub un alt regim vamal, de la sfârșitul anului în care regimul vamal respectiv s-a încheiat;

(d) în cazul mărfurilor plasate într-o zonă liberă sau un antrepozit liber, de la sfârșitul anului în care acestea părăsesc întreprinderea respectivă.”

Deoarece până la data încheierii actului de control atacat, petenta nu a prezentat documente suplimentare prin care să facă dovada că a respectat destinația bunurilor importate reverificarea s-a efectuat pe baza documentelor existente la sediul DJAOV Arad, organele vamale precizând în referatul cu propuneri de soluționare a contestației următoarele:

Bunurile primite de petentă au fost recepționate pe baza notelor de recepție și înregistrate în evidențele contabile, conform bilanțelor de verificare în contul 302 – materiale consumabile.

Verificând documentele justificative prezentate de petentă privind destinația dată bunurilor pentru care a solicitat scutire de la plata drepturilor de import s-a constatat că toate bunurile care au fost recepționate au fost distribuite unor persoane fizice în baza unor liste de conținut a pachetelor cu antetul A (societate identificată de către organele vamale ca fiind o societate de transport) din care reiese că

aceste bunuri aveau prestabilit un expeditor persoană fizică din SUA și un destinatar persoană fizică din România.

Documentele prezentate de către petentă pentru a proba destinația dată bunurilor și ieșirea din evidențele asociației nu respectă prevederile legale stabilite prin Ordinul MFP nr. 3512/2008 privind documentele financiar contabile, anexa nr. 1 litera A pct. 2 și art. 6 din Legea nr. 82/1991 republicată cu modificările și completările ulterioare și pe cale de consecință nu pot dobândi calitatea de document justificativ, neputând sta la baza înregistrărilor în contabilitate (lit. A pct. 2 ultimul aliniat din Normele metodologice de întocmire și utilizare a documentelor financiar – contabile - anexa nr. 1 la Ordinul MFP nr. 3512/27.11.2008).

De asemenea, în anexa nr. 2 la Ordinul MFP nr. 3512/2008 – Norme specifice de întocmire și utilizare a documentelor financiar – contabile se specifică faptul că Avizul de însoțire a mărfii (formular cu regim special intern de tipărire și numerotare) servește ca document de descărcare din gestiune a bunurilor cedate cu titlu gratuit, însă asociația nu a prezentat pentru bunurile înregistrate în evidențele contabile ca fiind donate avize de însoțire a mărfurilor sau alte documente justificative care să corespundă cerințelor prevăzute la lit. A pct. 2 din Normele metodologice de întocmire și utilizare a documentelor financiar contabile aprobate prin Ordinul ANAF nr. 3512/2008 pentru a demonstra că bunurile au primit o destinație în conformitate cu scutirea acordată în baza art. 65, art. 79 din Regulamentul CEE nr. 918/83 și art. 61, art. 74 din Regulamentul CE nr. 1186/2009.

Pe lângă bunurile considerate indispensabile, petenta a importat în scutire de taxe vamale și bunuri care nu se încadrează în categoria bunurilor indispensabile (de ex: drujbe, aparate electrice, electrocasnice, ATV, unelte, etc.) și care în conformitate cu prevederile Regulamentului CEE nr. 918/83 și Regulamentului CE nr. 1186/2009 pentru a beneficia de scutire trebuie să primească una din destinațiile prevăzute la art. 61 alin. 1 lit. b sau c sau art. 79 din Regulamentul CEE nr. 918/83 respectiv la art. 61 alin. 1 lit. b sau c sau art. 74 din Regulamentul CE nr. 1186/2009 însă asociația nu a pus la dispoziția organelor vamale documente justificative pentru a demonstra că bunurile care nu se încadrează în categoria celor indispensabile au primit o destinație care să permită scutirea de la plata taxelor vamale.

Referitor la stabilirea drepturilor vamale de natura taxei pe valoarea adăugată, în drept sunt incidente următoarele acte normative:

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„ART. 142

(1) Sunt scutite de taxă:

(...)

d) *importul definitiv de bunuri care îndeplinesc condițiile pentru scutire prevăzute de: Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 ce determină domeniul art. 14 (1) (d) al Directivei 77/388/CEE privind scutirea de plată a taxei pe valoarea adăugată la importul final al anumitor mărfuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 105 din 23 aprilie 1983, cu modificările și completările ulterioare (...)*”.

Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 ce determină domeniul art. 14 (1) (d) al Directivei 77/388/CEE privind scutirea de plată a taxei pe valoarea adăugată la importul final al anumitor mărfuri, precizează la art. 41 și art. 49 condițiile în care organizațiile caritabile sau filantropice aprobate de autoritățile competente beneficiază de scutire la importul bunurilor în scopuri generale și în beneficiul victimelor dezastrelor:

„Articolul 41

(1) Sub rezerva art. 42 – 44, următoarele bunuri sunt scutite la admitere:

(a) bunuri de strictă necesitate obținute gratuit și importate de organizații de stat sau de alte organizații caritabile sau filantropice, aprobate de autoritățile competente pentru a le distribui gratuit persoanelor nevoiașe;

(b) bunuri de toate tipurile trimise gratuit de către o persoană sau organizație stabilită în altă țară decât statul membru importator și fără nicio intenție comercială din partea expeditorului, către organizații de stat sau alte organizații de stat sau de alte organizații caritabile sau filantropice, aprobate de autoritățile competente pentru a fi folosite în beneficiul persoanelor nevoiașe;

(c) echipament și materiale de birou trimise gratuit de către o persoană sau organizație stabilită în altă țară decât statul membru importator și fără nicio intenție comercială din partea expeditorului, către organizații de stat sau alte organizații de stat sau de alte organizații caritabile sau filantropice, aprobate de autoritățile competente, pentru a fi utilizate doar în scopul funcționării sau pentru a-și îndeplini obiectivele caritabile sau filantropice.

(2) În sensul alin. (1) "bunuri de strictă necesitate" înseamnă acele bunuri necesare pentru îndeplinirea nevoilor imediate ale ființelor umane, de exemplu: hrană, medicamente, îmbrăcăminte și lenjerie de pat.”

Pe cale de consecință, deoarece bunurile în cauză nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 142 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, organele autorității vamale, în mod corect și legal au făcut aplicațiunea dispozițiilor art. 136 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Având în vedere cele prezentate mai sus rezultă că pentru bunurile puse în liberă circulație în perioada 2008 -2010, petenta nu a putut face dovada că acestea au fost utilizate în scopul prevăzut la art. 65, art. 79 din

Regulamentul CEE nr. 918/83 și art. 61, art. 74 din Regulamentul CE nr. 1186/2009, debitele suplimentare de natura taxelor vamale, a taxei pe valoarea adăugată a majorărilor, dobânzilor și penalităților de întârziere fiind legal datorate de către petentă.

În legătură cu solicitările petentei în ceea ce privește suspendarea executării deciziei pentru regularizarea situației în temeiul art. 268 al.3 din Legea 86/2006, învederăm că alin. 3 al art. 268 din Codul vamal al României (Legea nr. 86/2006) referă la posibilitatea autorității vamale de a suspenda „executarea deciziilor atacate, altele decât cele prevăzute la art. 267” – așa cum rezultă din alin (1) al art. 268 Cod vamal.

Pe cale de consecință, deoarece ne aflăm în prezența contestației pe cale administrativă reglementată de art. 267 Cod vamal, în condițiile în care decizia atacată este titlu de creanță privind datoria vamală și accesoriile aferente acesteia, cererea de suspendare a executării deciziilor atacate este reglementată de art. 215 și următoarele din Codul de procedură fiscală, existând posibilitatea formulării acțiunii la instanța competentă.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în temeiul prevederilor art. 65 din Regulamentul (CE) nr. 918/1983 al Consiliului din 28 martie 1983 de creare a unui sistem comunitar de scutire de taxe vamale, art. 61, art. 65, art. 126 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale, art. 142 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 41 din Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983, art. 148 din Constituția României, Legea nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului privind aderarea României la UE, ANEXA nr. V cap. 4 UNIUNEA VAMALA , art. 19, coroborat cu art. 1, art. 32, art. 65, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E

Respingerea contestației formulată de **X** cu sediul în, jud. Arad, împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad pentru suma totală delei reprezentând taxe vamale, taxă pe valoarea adăugată, majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente, ca nemotivată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.